

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/87/2023
Identifikačné číslo spisu:	6119464764
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6119464764.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Marek Baraník, proti žalovanej G.E. G., narodenej XX. L. XXXX, D., Č. č. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, Lučenec, Janka Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 24.192,41 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13Csp/15/2020, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 05. januára 2023 sp. zn. 12CoCsp/17/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 05. januára 2023 sp. zn. 12CoCsp/17/2022 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. marca 2022 č. k. 13Csp/15/2020-164 žalobu o zaplatenie sumy 24.192,41 eura s príslušenstvom zamietol (I. výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (II. výrok).

1.1. Právny predchodca žalobcu sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal zaplatenia sumy 24.192,41 eura s príslušenstvom, pričom uviedol, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2822943701 bola so žalovanou a T. G., nar. XX. J. XXXX, bytom Č. XXX, Č. (ďalej aj len „dlžník“) uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 2822943 4 02 a stavebnom úvere č. 2822943 7 01 zo dňa 03. novembra 2008 (ďalej aj len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanej a dlžníkovi medziúver vo výške 31.534,22 eura. Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 03. februára 2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovanú zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, právny predchodca žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené právny predchodca žalobcu dňa 17. marca 2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05. decembra 2019 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaná dlžnú sumu nezaplatila.

1.2. Súd prvej inštancie po citácii ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 a 2, § 504 a § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj len „ObZ“) v znení ku dňu 03. novembra 2008, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 8, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej v texte aj len „OZ“) v znení ku dňu 03. novembra 2008, § 1 ods. 1, § 1 ods. 2 písm. a) a § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj len „ZoSÚ“) v znení ku dňu 03. novembra 2008, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 03. novembra 2008, § 2 ods. 1, § 7 ods. 1, 2, 3 a 4, § 8 ods. 2, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení ku dňu 03. novembra 2008, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 01. októbra 2020 uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé a medzi stranami sporu nebolo sporným, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 03. novembra 2008. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, na ktoré žalovaná poukázala v odpore voči platobnému rozkazu súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle predloženej zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere predmet zmluvy bol jasne vymedzený s tým, že s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. sa zákon na predmetnú zmluvu nevzťahuje a preto nie je možné ani posúdenie jej obsahových náležitostí v zmysle § 4 ods. 2 citovaného zákona. Napriek tomu, že vyššie uvedená zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., je táto zmluva podľa súdu prvej inštancie nepochybne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ.

1.3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že k otázke aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, ktorú žalovaná navrhovala skúmať, avšak ktorú skúma súd taktiež z úradnej povinnosti, túto žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o. odvodil od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 77/2020 zo dňa 01. októbra 2020, v zmysle ktorej malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky pôvodného žalobcu ako veriteľa Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. voči žalovanej práve na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pre platnosť postúpenia bankovej pohľadávky (pôvodný veriteľ Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bratislava nepochybne bankovým subjektom je) na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o.) je potrebné skúmať naplnenie podmienok § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z listinných dôkazov predložených v konaní žalobcom, a to upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 03. februára 2017, ktoré bolo doručené žalovanej dňa 08. februára 2017 a následne oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17. marca 2017, ktoré bolo doručené žalovanej podľa doručenky dňa 03. marca 2017 vyplýva, že veriteľ upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlžníka písomným úkonom zo dňa 03. februára 2017 s tým, že ak ku dňu 18. februára 2017 neuhradí dlžné splátky vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa súdu prvej inštancie výzva zo dňa 03. februára 2017 obsahovo neuvádza, s ktorými konkrétnymi splátkami je dlžník v omeškaní, uvádza len celkovú výšku omeškaných splátok sumou 1.798,12 eura vrátane splátky za mesiac február 2017. Splatnosť jednotlivých splátok bola dojednaná vždy prvého dňa v mesiaci a museli byť uhradené veriteľovi do 15-teho dňa každého mesiaca. Na základe takejto výzvy, ktorá určovala lehotu na plnenie do 18. februára 2017 (15-dňová lehota na plnenie) následne veriteľ prikročil k zosplatneniu celého dlhu. V zmysle § 53 ods. 9 OZ je povinnosťou veriteľa pred zosplatnením upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, čo v tomto prípade veriteľ učinil. Podľa názoru súdu prvej inštancie 15-dňová lehota, ktorú má na mysli upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ, je lehota adresovaná v prospech dlžníka, teda ak dlžník prevzal upozornenie 08. februára 2017 a veriteľ prikročil k zosplatneniu dňa 03. marca 2017, je potrebné túto lehotu považovať za dodržanú. Samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru napriek tomu, že bolo urobené v rámci lehoty nie kratšej ako 15 dní, je však úkonom jednostranným adresovaný dlžníkovi a preto podlieha ako právny úkon podmienkam určitosti, jasnosti a zrozumiteľnosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na vyššie uvedené kritériá tento úkon je však neurčitý a nejasný, keďže z neho nevyplýva, pre ktorú konkrétnu splátku veriteľ prikročil k zosplatneniu dlhu, kedy sa stala splatnou, v akej výške. Z vyššie uvedeného dôvodu preto zosplatnenie právneho predchodcu žalobcu súd prvej inštancie považoval za neúčinné a neplatné. Vzhľadom na neúčinnosť a neplatnosť zosplatnenia preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže postupca (banka) postúpil celú podľa neho splatnú pohľadávku, ktorá však v skutočnosti splatnou nebola, a teda k

postúpeniu v celosti ani prikročiť nemohol. Postupník (žalobca) teda práva napriek uzatvorenej zmluve o postúpení nenadobudol, a teda ani nie je aktívne vecne legitimovaný na ich uplatnení voči žalovanej.

1.4. Na záver súd prvej inštancie doplnil, že ak by aj teoreticky pripustil možnosť, že úver bol zosplatnený predčasne tak, ako to žalobca a jeho právny predchodca tvrdia, potom splátkou, ktorá by spôsobila splatnosť celého dlhu by musela byť splátka splatná dňa 01. decembra 2016, pretože jedine táto splátka spĺňa pojmové náležitosti § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, t.j. najskôr po uplynutí troch mesiacov od 01. decembra 2016, teda po 01. marci 2017 (výzva s upozornením zo dňa 03. februára 2017 s možnosťou zosplatnenia), avšak právo na zosplatnenie by musel uplatniť veriteľ do splatnosti ďalšej splátky, teda do 01. apríla 2017, čo urobil, keďže zosplatnil dlh 17. marca 2017. Ak teda tou splátkou, ktorá spôsobila predčasnú splatnosť je splátka splatná dňa 01. decembra 2016, potom premlčaciu lehotu na uplatnenie je potreba počítať od splatnosti tejto splátky, ktorá splatnosť spôsobila, a preto, ak žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu, č. 1. 5 a 6 spisu) bola podaná dňa 16. decembra 2019, je podaná po trojročnej premlčacej lehote na uplatnenie práva. Uvedené však súd prvej inštancie dal do pozornosti len v rovine teoretickej, keďže a priori považoval zosplatnenie úveru za neúčinné a neplatné a z toho vyplývajúce neúčinné a neplatné aj postúpenie celej pohľadávky na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., a teda považoval tento subjekt za nie aktívne vecne legitimovaný v spore.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 05. januára 2023 sp. zn. 12CoCsp/17/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (výrok I.), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (výrok II.). Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že uplatnený žalobný nárok je premlčaný a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Podľa odvolacieho súdu právny predchodca žalobcu (ďalej aj „postupca“) v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná sa pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru omeškala (viac ako tri mesiace, poslednú splátku uhradila 04. októbra 2016, č. 1. 20 spisu a č. 1. 137 spisu) s úhradou dohodnutých mesačných splátok riadne a včas a bola vyzývaná - výzvou zo dňa 03. februára 2017, v ktorej bola upozornená na oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Následne v súlade s ust. § 565 OZ (za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ) postupca podaním zo dňa 17. marca 2017 s predmetom „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ uplatnil právo na zaplatenie všetkých splátok pre neplnenie povinností dohodnutých v zmluve, a to splácaním úveru riadne a včas, v dôsledku čoho sa stal úver splatným v celom rozsahu.

2.1. Žalobca v odvolaní mal za to, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 17. marci 2017 začala v súlade s ustanovením § 103 OZ plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade odo dňa 01. marca 2017, teda výlučne od splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala) a uplynula by najskôr dňa 01. marca 2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 16. decembra 2019, mal žalobca za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby a súd vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k opačnému záveru. Zákon osobitne stanovuje, kedy začína plynúť premlčacia lehota v prípade zročnosti celého dlhu. Ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie, v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 OZ začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala). V konaní bolo nesporne zistené, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver k 17. marcu 2017, po tom, čo žalovanú v zmysle § 59 ods. 3 OZ upozornil na možnosť využitia predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 03. februára 2017, žalovaná uhradila poslednú splátku ako sama uviedla dňa 04. októbra 2016 (č. 1. 137 spisu v spojení s č. 1. 20 spisu, toto nie je ani sporné, ale splátka bola dohodnutá vo výške 262 eur - č. 1. 10 spisu a ku dňu 04. októbra 2016 uhradila sumu 156,64 eur - č. 1. 20 spisu, pričom poslednú úhradu vo výške 262 eur uhradila až dňa 30. mája 2016). Návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný na súd dňa 16. decembra 2019 - č. 1. 5 spisu (splatnosť splátky bola dohodnutá k 15. dňu v mesiaci, č. 1. 10 spisu), teda žalobca jednoznačne podal žalobu na súd po uplynutí premlčacej doby (k zosplatneniu bola žalovaná 3 mesiace v omeškaní so splátkou splatnou 15. decembra 2016). Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že ku dňu 17. marca 2017 zosplatnil dlh pre nezaplatenie splátky splatnej

dňa 15. marca 2017, a teda nárok nie je premlčaný, odvolací súd uvádza, že so splátkou splatnou 15. marca 2017, nebola žalovaná v omeškaní dlhšie ako tri mesiace ku dňu zosplatnenia, a teda nespĺňala podmienky pre zosplatnenie dlhu, a preto od jej zročnosti nezačína plynúť premlčacia doba celého dlhu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP pre porušenie práva na spravodlivý proces a podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP pre nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, domáhajúc sa zrušenia rozsudkov odvolacieho aj prvoinštančného súdu a vrátenia veci súdu prvej inštancie. Dovolanie podľa § 420 ods. 1 písm. f) CSP nepodporila žiadnou konkrétnou argumentáciou. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP odôvodnila tým, že odvolací súd nesprávne vyložil ustanovenia § 53 ods. 9, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka a zaujal vo veci nesprávny právny záver, že uplatnený žalobný nárok je premlčaný, pričom sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu s poukazom na rozhodnutia sp.zn. 4Cdo/132/2021, 5Cdo/224/2021, 7Cdo/347/2021 a ďalšie. Dovolací súd pristupuje v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe k danej právnej otázke tak, že podľa jeho právneho názoru plynie v spotrebiteľských sporoch premlčacia doba prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Krajský súd túto právnu otázku vyriešil v priamom rozpore s vyššie citovanou ustálenou praxou odvolacieho súdu (pričom žalobca poukazuje na to, že Krajský súd rozhodoval v čase, kedy už boli vydané minimálne tri z vyššie citovaných rozhodnutí odvolacieho súdu), keďže posudzoval začiatok plynutia premlčacej doby tak, že premlčacia doba podľa jeho názoru plynie už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (ktorá o tri mesiace predchádza zosplatneniu). Žalobca nerozporuje právny záver Okresného a Krajského súdu, v zmysle ktorého nastalo zosplatnenie v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 01. decembra 2016, avšak súd prvej inštancie a Krajský súd v tejto súvislosti nerešpektoval aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej v prípade spotrebiteľských vzťahov plynie premlčacia doba až deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od tejto nesplnenej splátky (v prejednávacom prípade od 02. marca 2017). Žalobca zastáva názor (vyplývajúci aj z vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), že právny predchodca žalobcu sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby, ktorá začala plynúť od omeškania žalovaného so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (splátka splatná dňa 01. decembra 2016). Najskorším dňom, kedy sa v zmysle § 101 OZ právo mohlo vykonať prvý raz je deň 02. marca 2017. Premlčacia doba by tak v predmetnom prípade uplynula až dňa 02. marca 2020, teda pokiaľ právny predchodca žalobcu podal žalobu na súde dňa 16. decembra 2019, žaloba bola podaná na súde včas.

4. Žalovaná sa k dovolaniu vyjadrila písomne, navrhla ho ako neprípustné odmietnuť, resp. ako nedôvodné zamietnuť. Dovolanie podľa § 420 ods. 1 písm. f) CSP nebolo ničím odôvodnené. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP nebolo dôvodné, nakoľko v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebola predmetná právna otázka dovolacím súdom ustálená vyriešená. Zároveň podotkla správny záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti úkonu zosplatnenia dlhu pre jeho neurčitosť. Neplatnosť postúpenia pohľadávky vyplýva aj s poukazom na právne závery rozhodnutia sp.zn. 4Cdo/75/2020.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné ale aj dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek hľadísk (viď napríklad rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 7Cdo/312/2018, 8Cdo/67/2017, 9Cdo/368/2021).

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu

spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

9. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnené uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmatečnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

10. Dovolateľka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, neuvedla však k tomuto dovolaciemu dôvodu žiadnu konkrétnu argumentáciu.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie v tejto časti nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp. dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

13. Dovolateľka namietala aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

14. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

17. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že má ísť o otázku riešenú odvolacím súdom a to buď o otázku hmotnoprávnú (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), alebo o procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

18. Predmetom dovolacieho prieskumu bolo posúdenie dôvodnosti uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, namietajúc odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej v rozhodnutiach sp.zn. 4Cdo/132/2021, 5Cdo/224/2021, 7Cdo/347/2021, pri posúdení právnej otázky premlčania v zmysle druhej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka v spore zo spotrebiteľskej zmluvy v prípadoch, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach a došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

19. Najvyšší súd predmetnú otázku vyriešil, a to v rozhodnutiach (až) z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020, z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, z 15. decembra 2022 sp.zn. 4Cdo/132/2021, s nasledovnými závermi.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje trojročnú všeobecnú premlčaciu dobu.

25. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska možnosti uplatniť právo na súde a začiatku plynutia (všeobecnej) premlčacej doby je okamih splatnosti (zročnosti) záväzku (dlhu), ktorý je konkrétnym momentom, kedy je dlžník povinný záväzok (dlh) splniť, a nie momentom, kedy je dlžník k splneniu iba oprávnený.

26. Splatnosť úverovej pohľadávky žalobkyne je daná spotrebiteľskou úverovou zmluvou, v ktorej si

banka (právna predchodkyňa žalobkyne) s dlžníkmi (žalovanými) dohodli plnenie v splátkach, s oprávnením banky pre prípad neuhradenia dlžníkmi splatné peňažné záväzky v termíne, vyhlásiť úver za splatný.

27. Ide o postupné čiastkové plnenie, ktoré nie je ani opakujúcim sa, či trvajúcim plnením, ani čiastočným plnením. V prípade takéhoto čiastkového plnenia, ktoré je v literatúre prevažne označované ako plnenie v splátkach, je plnenie vopred rozvrhnuté do čiastkových úsekov, ktoré až ako spoločný celok tvoria dlh. Splatnosť týchto úsekov je však daná samostatne (oddelené), teda každý diel má určenú svoju konkrétnu splatnosť. Celkový predmet záväzku je však vopred kvantitatívne určený, pričom jednotlivo plnenými dielmi sa rozsah celej pohľadávky postupne znižuje. Ide teda o rozloženie zamýšľaného jednorazového plnenia v niekoľkých postupných čiastkových plneniach, taktiež jednorazových, pričom dobu splnenia treba rozlišovať jednak pre plnenie celého záväzku, jednak pre jednotlivé čiastkové plnenie. Dobou splnenia čiastkového plnenia je doba jednorazového splnenia jednotlivej dávky, dobou splnenia celého záväzku je doba splnenia poslednej dávky - teda poslednej splátky. V prípade čiastkového plnenia veriteľ nemôže žiadať dlžníka o splnenie jednorazové; to však neplatí pre situáciu uvedenú v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, v ktorej dlžník včas a riadne nesplnil niektorú zo splátok, ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí - tu je veriteľ oprávnený žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, s ktorou sa dlžník ocitol v omeškaní, pričom toto oprávnenie môže veriteľ uplatniť iba do splatnosti najbližšej budúcej splátky. V takomto prípade dlžník stráca výhodu čiastkového plnenia.

28. Počet mesačných splátok, ich výška aj doba splatnosti jednotlivých splátok bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere vopred stanovená, pričom splatnosť, prípadné omeškanie a premlčanie je pri plnení v splátkach treba posudzovať samostatne ohľadom každej zo splátok, premlčacia doba plyní pri každom čiastkovom plnení odo dňa jeho splatnosti. Ak pri takto dojednanom plnení sa pre nesplnenie niektorého čiastkového plnenia stane splatný celý dlh, začne pre celý dlh plynúť premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplneného čiastkového plnenia (t. j. splátky). Splnením jednotlivých splátok dlh, čo do príslušnej čiastky zaniká, úplne zanikne až splnením poslednej čiastky (poslednej splátky). Vo svojej podstate je dlh splátkami rozdelený do niekoľkých čiastkových, zreteľne oddelených a relatívne samostatných dlhov, ktoré majú určitú vzájomnú súvislosť a v celku predstavujú súhrnnú výšku pohľadávky. V prípade dojednania straty výhody splátok (ako je to podľa danej úverovej zmluvy), ktorá sa prejaví v špecifickej zmluvnej sankcii za omeškanie s niektorou zo splátok, dôjde k zosplatneniu celého zvyšku dlhu. Omeškaním splatnosti jednej splátky si tak dlžník privodí splatnosť aj všetkých budúcich splátok.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plyní pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Zákonodarca týmto zákonným ustanovením mienil modifikovať, aby sa pri strate výhody splátok počítala premlčacia doba celého dlhu už odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, čo je v súlade s cieľom, resp. zámerom inštitútu premlčania ako stimulácie veriteľa k rýchlemu (včasnému) uplatneniu jeho práv (podľa zásady *vigilantibus iura*) ako aj snahy predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť tým k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/146/2008). Názor, že premlčacia doba zvyšku dlhu plyní až od jeho splatnosti, teda po tom, čo veriteľ svoje právo podľa § 565 uplatnil (§ 563) by neprípustne umožňoval odsúvať začiatok plynutia premlčacej doby nečinnosťou veriteľa, čo mu zabráňuje skutočnosť, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (druhá veta § 565), čo je v súlade i s tým legitímnym podkladom vyplývajúcim z § 101 veta druhá Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (citovaný § 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (pozri Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax, Eurounion, máj 2015, komentár k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

31. Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotoú nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.

32. Najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok.

33. Z § 103 Občianskeho zákonníka tiež vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť späťne od splatnosti omeškanej splátky, čo má podstatu v právnej logike, keďže je nesporné, že veriteľ môže svoje právo požadovať, okamžité splnenie celého dlhu vykonať už na druhý deň po splatnosti splátky, pre ktorej nesplnenie bol dlh zosplatený. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. Tam podľa § 53 ods. 9 vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Veriteľovi tým zostane na uplatnenie svojho práva na súde menej ako celé tri roky všeobecnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka), pretože tomu bráni práve znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

34. Vo vzťahu k samotnej dovolacej otázke je nevyhnutné dôsledne zvážiť redukciu aplikovateľnosti § 103 veta druhá, t. j. vyňatie predmetného zákonného ustanovenia pre prípady z oblasti spotrebiteľských vzťahov, na ktoré sa vzťahuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Na takýto postup musia byť skutočne pádne dôvody, ktoré na základe systému hodnôt chránených ústavným poriadkom a zákonmi opodstatňujú záver, že zákonodarca daný prípad skutočne nechcel zahrnúť do hypotézy právnej normy, a preto túto normu treba redukovať, nakoľko to naruša princíp právnej istoty.

35. Zákonodarca všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu nestanovuje absolútne, zákon v konkrétne vymedzených prípadoch môže určiť i osobitnú premlčaciu dobu čo do okamihu začiatku jej plynutia, ako aj čo do jej dĺžky, takýto zámer ale z §§ 103 a 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodiť. Logická je i úvaha, že pripustením uplatnenia druhej vety § 103 aj v spotrebiteľských vzťahoch by sa dĺžka premlčacej doby dostala do rozporu s už spomenutým § 101 Občianskeho zákonníka v neprospech veriteľa. Navyše premlčanie je právny inštitút, ktorý oslabením subjektívneho práva veriteľa zvýhodňuje práve dlžníka ako porušiteľa zmluvnej povinnosti. Opačným postupom by sme sa dostali do rozporu s princípom rovnosti v právach, práve ktorý princíp slúži k bezprostrednému naplneniu účelu právnej úpravy, rešpektujúc tak i danosti požiadavky ochrany slabšej strany v spotrebiteľských vzťahoch. Pri ustanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je totiž nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov, vrátane princípu právneho štátu. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a

postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty. V danom prípade sa to prejavuje potrebou zabrániť, aby sa slabšia strana - spotrebiteľia dostali do horšieho postavenia ako veritelia. V danom prípade ale najvyšší súd nevidí legitímny dôvod, ktorý by takýto rozdielny prístup ospravedlňoval. Len to, že spotrebiteľ si ako slabšia strana vyžaduje vyššiu ochranu, tu nestačí.

36. Otázkou potom zostáva, kedy pre spotrebiteľské vzťahy, na ktoré dopadá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba, keďže práva z týchto vzťahov sú premlčateľné. V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné ustáliť, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), teda kedy najskôr mohol veriteľ úspešne podať žalobu na súd (R 17/2017). Uvedené zákonné ustanovenie (okrem iného) sleduje nielen dosiahnutie splatnosti celej pohľadávky veriteľa (dodávateľa) pri nesplnení povinností dlžníka (spotrebiteľa) riadne a včas plniť dojednané čiastkové plnenia (splátky), ale aj vylúčenie tejto možnosti, ak by bolo takéto porušenie iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Následne ju dopĺňa tým, že podmienkou výzvy na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktoré právo môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky je, že veriteľ v zákonnej lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto ustanovenia, ktorá začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo veriteľovi (dodávateľovi) vzniklo právo podľa § 565, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Lehota, v ktorej musí byť toto právo uplatnené, je najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky a veriteľ tak môže urobiť až po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

37. Vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom plynutia premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).

38. Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Na tomto závere sa ustálila aktuálna rozhodovacia prax dovolacieho súdu (por. 9Cdo/368/2021, 1Cdo/53/2021, 2Cdo/298/2021, 4Cdo/250/2021, R 7/2023).

39. V kontexte uvedeného najvyšší súd záverom konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplateného dlhu plynie od zročnosti prvej nesplnenej splátky, s ktorou sa žalovaný dostala do omeškania. Dovoláním napadnuté rozhodnutie tak spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Z uvedených dôvodov preto dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 CSP).

V ďalšom konaní bude povinnosťou odvolacieho súdu opätovne posúdiť právnu otázku premlčania v súlade s citovanými závermi ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, zároveň sa vysporiadať s ďalšou právnou argumentáciou žalovanej, ktorá namieta neplatnosť postúpenia pohľadávky s odkazom na rozhodnutie sp.zn. 4Cdo/75/2020.

40. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd

zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

41. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.